

RUDOLF ROUBÍČEK – SCÉNÁŘ ROZHLASOVÉ REPORTÁŽE

13. března letošního roku tomu bude 91 let, kdy se do pražské židovské rodiny Roubíčků narodil nejmladší syn Rudolf. Prožíval harmonické dětství obklopen milující rodinou. Vše se změnilo v červenci 1942, kdy byli Roubíčkoví, stejně jako desítky tisíc židů z celé Evropy převezeni do terezínského ghetta. Tehdy byl šestnáctiletý Rudolf vděčný za sebemenší záchvěv lidskosti. Na příklad na marodce ho navštěvovala mladá dívka, jejich setkání ho inspirovalo k napsání básně.

„Návštěva na marodce, Terezín rok 1942

*„Přišla zcela znenadání,
když jsem v lůžku pobýval.*

*Nabídla se k posazení,
pakliže bych o to stál.“*

(...)

*„Zahlédl jsem vlhké oči,
mé rty pak políbila:*

*Na východ já zítra jedu
šeptem slova plynula.“*

Sestru pana Roubíčka potrestali za krádež strouhanky povoláním k transportu do Osvětimi. Svěřila se tatínkovi a on řekl: „Když musíš jet ty, my pojedeme se Tebou“. Trval na tom, že pojedou celá rodina, rodiče a čtyři sourozenci, že ji nenechají odvézt samotnou.

„Tak jsme byli v tom vagónu, a Rena se mě zeptala, já seděl u okna ve směru jízdy a řekla: „nevíš, kde to jsme, podívej se“ a já jsem tam se díval a vidím O S V Ě Ň Č I M . A ona začala strašně plakat, protože ona jediná věděla, že Osvětim je likvidační tábor, tam zplynovali denně stovky stovky lidí. Přijeli jsme do Osvětimi a byl tam Mengele osobně. Dělal selekci a taky na mě ukázal, abych šel k ženám a dětem, ale tatínek mě strhnul a zařval: ‚Nein, wir sind alle zusammen angereist und wir werden zusammen arbeiten.‘ To byl takový řev, že ten Mengele úplně strnul, odkrvil se, že si dovolí žid, který jde na porážku seřvat jeho Mengeleho - zástupce Hitlera. Chvilku koukal, pak se z toho dostal a dal pokyn, že můžu jít s tatínkem a s dospělými do Osvětimi, do tábora.“

Za přežití se někdy musel platit vysoká daň. Bylo mu sděleno, že sice nebude muset pracovat, ale bude kontrolovat práci ostatních. Proč? Aby se neunavil a byl k dispozici hlavnímu kápovi, který byl pedofil. V srpnu 1943 z Osvětimi odjíždí v rámci pracovního komanda přes Varšavu do Kauferingu, zde se setkává se svou první opravdovou láskou.

„Tam jsem se zamiloval do Katky, a dokonce jsme to docílili toho, že jsme šli oba na umývárnu oba dva, že jsem si ji objal a políbil. A pak hned zase jsme museli jít zpátky. A...zůstala to moje celoživotní láska. Bohužel nepřežila.“

Zeptali jsme se pana Roubíčka, co by vzkázal mladé generaci?

„ Na té vaší generaci to teď je. Proč byste to vy neudrželi, jednou jsem Čech, tak jsem Čech a toho se nevzdám.“

